

Złożoność czasowa

W przypadku złożoności czasowej, z reguły wyróżniamy pewną **operację dominującą**, a czas będziemy traktować jako liczbę wykonanych operacji dominujących.

W ten sposób analiza będzie zależna jedynie od algorytmu, a nie od implementacji i sprzętu.

W przypadku sortowania, operacją dominującą jest przeważnie porównanie dwóch elementów.

W przypadku przeglądania drzewa operacją dominującą jest jedno przejście w drzewie między wierzchołkami.

- Zazwyczaj określamy pewien parametr n , będący rozmiarem problemu wejściowego i określamy złożoność jako funkcję $T(n)$, której argumentem jest rozmiar problemu.
- Z reguły będziemy przyjmować, że każda operacja arytmetyczna na małych liczbach daje się wykonać w jednym kroku.
- Złożoność algorytmu może być rozumiana w sensie złożoności najgorszego przypadku lub złożoności średniej.
- Złożoność najgorszego przypadku nazywamy **złożonością pesymistyczną** - jest to maksymalna złożoność dla danych tego samego rozmiaru $T(n)$.
- W praktyce ważniejsza może się okazać **złożoność średnia** lub **oczekiwana**. W tym przypadku $T(n)$ jest średnią (oczekiwaną) wartością złożoności dla wszystkich problemów rozmiaru n . Tego typu złożoność zależy istotnie od tego, jaka się pod tym kryje przestrzeń probabilistyczna danych wejściowych. Z reguły zakładamy, że wszystkie dane wejściowe tego samego rozmiaru mogą się pojawić z tym samym prawdopodobieństwem.

Oznaczenia:

- D_n - zbiór zestawów danych wejściowych rozmiaru n ;
- $t(d)$ - liczba operacji dominujących dla zestawu danych wejściowych d ;
- X_n - zmienna losowa, której wartością jest $t(d)$ dla $d \in D_n$;
- p_{nk} - rozkład prawdopodobieństwa zmiennej losowej X_n , tzn. prawdopodobieństwo, że dla danych rozmiaru n algorytm wykona k operacji dominujących ($k \geq 0$).
- Rozkład prawdopodobieństwa zmiennej losowej X_n wyznacza się na podstawie informacji o zastosowaniach rozważanego algorytmu.
- Gdy zbiór D_n jest skończony, przyjmuje się często model probabilistyczny, w którym każdy zestaw danych rozmiaru n może się pojawić na wejściu do algorytmu z jednako-wym prawdopodobieństwem.

Pesymistyczna złożoność czasowa algorytmu to funkcja:

$$W(n) = \sup \{ t(d) : d \in D_n \},$$

gdzie \sup oznacza kres górny zbioru.

Oczekiwana złożoność algorytmu to funkcja:

$$A(n) = \sum_{k \geq 0} k p_{nk}$$

(wartość oczekiwana zmiennej losowej X_n - $E(X_n)$)

Aby stwierdzić, na ile funkcje $W(n)$ oraz $A(n)$ są reprezentatywne dla wszystkich danych wejściowych rozmiaru n , uwzględnia się miary wrażliwości algorytmu.

Miara wrażliwości pesymistycznej to funkcja

$$\Delta(n) = \sup \{ t(d_1) - t(d_2) : d_1, d_2 \in D_n \}$$

Przykład.

Przypuśćmy, że chcemy znaleźć pierwszą jedynkę w n -elementowej tablicy zerojedynekowej i nasz algorytm przegląda tablicę od strony lewej sprawdzając kolejne elementy. (zakładamy, że jedynka występuje w tablicy).

Niech operacją dominującą będzie sprawdzenie jednego elementu.

int j=0;

while (a[j]!=1) j++;

p=j// numer komórki w której występuje pierwsza jedynka

Rozmiar danych wejściowych: n

Operacja dominująca: *porównanie* $a[j] \neq 1$

Pesymistyczna złożoność czasowa: $W(n)=n$ (gdy „1” w ostatniej komórce)

Oczekiwana złożoność czasowa: $A(n)=?$

Założmy, że prawdopodobieństwo znalezienia 1 na każdym z n możliwych miejsc jest takie samo i wiadomo, że a jest w tablicy:

$$p_{nk}=1/N, \text{ dla } k=1, 2, \dots, n$$

Wtedy:

$$A(n) = \sum_{k=1}^n k p_{nk} = \frac{1}{n} * \sum_{k=1}^n k = \frac{1}{n} * \frac{n(n+1)}{2} = \frac{n+1}{2}$$

Pesymistyczna wrażliwość czasowa: $\Delta(n)=n-1$

W notacji używanej do opisu asymptotycznego czasu działania algorytmów korzysta się z funkcji, których zbiorem argumentów jest zbiór liczb naturalnych.

Zad.1.

Przypuśćmy, że chcemy obliczyć ile jedynek występuje w n -elementowej tablicy zerojedynekowej i nasz algorytm przegląda tablicę od strony lewej sprawdzając kolejne elementy. Niech operacją dominującą będzie porównanie $A[j]==1$.

```
int j=0;int ile=0;

while (j<n)

{   if (A[j]==1) ile++;

    j++;}
```

Zad.2.

Dana jest tablica A o rozmiarze n. Oblicz złożoność pesymistyczną, średnią i miarę wrażliwości pesymistycznej algorytmu:

```
for (int i=0;i<n;i++)

    for (int j=0;j<n;j++)
        A[i]=i+j;
```

Zad.3.

Dana jest tablica A o rozmiarze n. Oblicz złożoność pesymistyczną, średnią i miarę wrażliwości pesymistycznej algorytmu:

```
int suma =0

for (int i=0;i<n;i++)

    suma=suma+A[i];
```

Zad.4.

Dana jest tablica A o rozmiarze n. Oblicz złożoność pesymistyczną, średnią i miarę wrażliwości pesymistycznej algorytmu:

```
bool istnieje()

{for (int i=0;i<n;i++)
    {if (A[i]<0) return true;} return false}
```

Notacja Θ

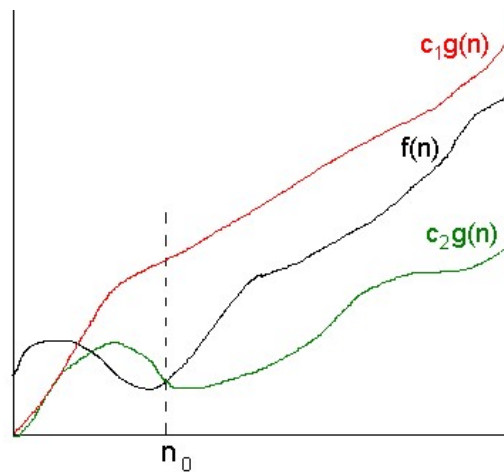
Dla danej funkcji $g(n)$ przez $\Theta(g(n))$ („duże theta od g od n ”)

oznaczamy zbiór funkcji:

$$\Theta(g(n)) = \{f(n) : \exists c_1, c_2, n_0 > 0: 0 \leq c_1 g(n) \leq f(n) \leq c_2 g(n) \quad \forall n > n_0\}$$

(funkcja $f(n)$ należy do $\Theta(g(n))$ jeśli istnieją dodatnie stałe c_1 i c_2 takie,

że funkcja $f(n)$ może być „wstawiona” pomiędzy $c_1 g(n)$ a $c_2 g(n)$).

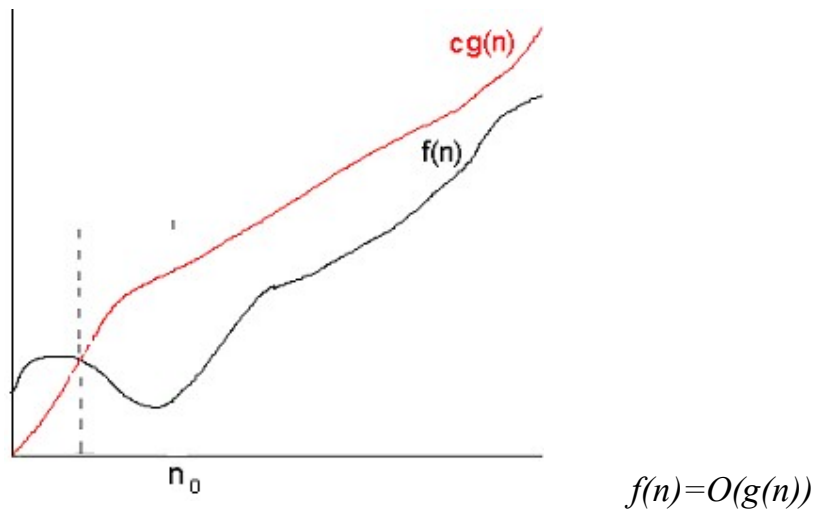
$$f(n) = \Theta(g(n))$$

Notacja O

Notacja Θ asymptotycznie ogranicza funkcję od góry i od dołu. Kiedy mamy tylko **ograniczenie górne**, używamy **notacji O** .

$$O(g(n)) = \{f(n) : \exists c, n_0 > 0: f(n) \leq c g(n) \quad \forall n > n_0\}$$

Z notacji O korzystamy, gdy chcemy oszacować funkcję z góry z dokładnością do stałej.

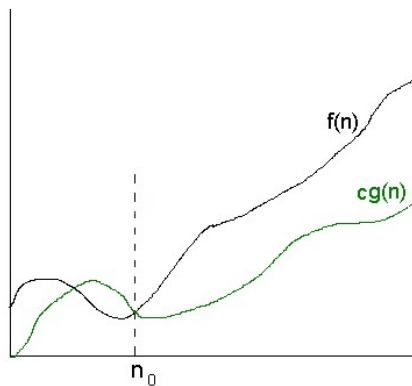
Uwaga: Notacja Θ jest silniejsza niż notacja O

Ponieważ notacja O odpowiada ograniczeniu górnemu, stosując ją do oszacowania pesymistycznego czasu działania algorytmu, uzyskujemy górne ograniczenie czasu działania tego algorytmu dla wszystkich danych wejściowych.

Notacja Ω

Notacja Ω asymptotycznie ogranicza funkcję od dołu.

$$\Omega(g(n)) = \{f(n) : \exists c, n_0 > 0 : 0 \leq cg(n) \leq f(n) \quad \forall n > n_0\}$$

$$f(n) = \Omega(g(n))$$

Zad.5. Czy $T(n) = 3n^3 + 2n^2$ jest $O(n^3)$?

Zad.6. Czy $T(n) = 2n^4 + 3n^2 + 100n$ jest $O(n^4)$?

Dodawanie i mnożenie w notacji O

Reguła sumowania:

Założmy, że $T_1(n)$ i $T_2(n)$ są czasami wykonania fragmentów programu P_1 i P_2 .

$T_1(n)$ jest $O(f(n))$ a $T_2(n)$ jest $O(g(n))$.

Wtedy czas wykonania fragmentów P_1 i P_2 jest :

$T_1(n) + T_2(n)$ jest $O(\max(f(n), g(n)))$.

Reguła mnożenia:

Założmy, że $T_1(n)$ i $T_2(n)$ są czasami wykonania fragmentów programu P_1 i P_2 .

$T_1(n)$ jest $O(f(n))$ a $T_2(n)$ jest $O(g(n))$.

Wtedy:

$T_1(n) * T_2(n)$ jest $O(f(n) * g(n))$.

Zad.7. Oblicz złożoność czasową algorytmu. Skorzystaj z reguły mnożenia lub dodawania.

```
for (int i=0;i<n;i++)  
    for (int j=0;j<n;j++)  
        C[i]=...;
```

Zad.8. Oblicz złożoność czasową algorytmu. Skorzystaj z reguły mnożenia lub dodawania.

```
for (int i=0;i<n;i++)  
    for (int j=i;j<n;j++)  
        C[i]=...;
```

Zad.9. Dana jest tablica n -elementowa A . Oblicz złożoność pesymistyczną, oczekiwaną oraz miarę wrażliwości pesymistycznej poniższego algorytmu. Co oblicza poniższy algorytm?

```
IsMember()  
  
{int i=0;  
  
while ((i<n) && (A[i]!=10)) i++;  
  
return i;}
```

Zad.10. Dana jest tablica A o rozmiarze n i tablica B o rozmiarze m . Co oblicza ten algorytm? Oblicz złożoność pesymistyczną, średnią, miarę wrażliwości pesymistycznej algorytmu.

Zaimplementuj funkcję o lepszej złożoności czasowej, obliczającej to samo. Oblicz złożoność pesymistyczną i średnią, miarę wrażliwości pesymistycznej tej funkcji.

Dane: x

```
int s=0  
for (int i=0;i<n;i++)  
    {for (int j=0;j<m;j++)  
        {if ((i==0) && (B[j]==x)) s=s++;  
        if ((j==0) && (A[j]==x)) s=s++;  
        }  
    }  
return s;
```